

بررسی شاخص های طراحی مرکز نگهداری کودکان بی سرپرست ۶ تا ۱۲ سال بر مبنای

ارتقا توانمندی احساسی و رشد خلاقیت ذهنی

میترا قاصدی^۱، شروین طیبی^۲، انسیه قربانی نیا^۳

۱: دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

(نویسنده مسئول: gh.mitra.7093@gmail.com)

۲: استادیار گروه معماری، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

(tayebi@ymail.com)

۳: استادیار گروه معماری، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

(ghorbaninia@gmail.com)

چکیده:

بی سرپرستی بیش از آن که یک مشکل فردی باشد، پدیده ای اجتماعی است. کودکان بی سرپرست به دلیل محرومیت از خانواده دارای مشکلات هویتی- شخصیتی فراوانی هستند. رشد کودک در جامعه تحت تأثیر عوامل متعدد روحی، جسمی، اجتماعی و محیطی است. محیط مرکز نگهداری کودکان بی سرپرست برایشان در حکم تصویری است که کودک از خانه دارد. با در نظر گرفتن روح و ذهن کودک، در کنار مسئولیت مهم مربیان و مادریارها و...، ایجاد احساس امنیت، آرامش، عزت نفس و ارتقاء توانمندی های آنان و... بر عهده طراحان این گونه فضاهاست.

مقاله حاضر نیازها و مشکلات کودکان بی سرپرست را مطرح کرده و با ارائه شاخص های فضایی خاص و مطلوب محیطی که به عنوان اصول طراحی مطرح می شوند، به نتیجه گیری می انجامد. با توجه به پرسشنامه ها و بررسی نقاشی های کودکان و مطالعات انجام شده، دستیابی به اهداف مذکور انجام گرفته است. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که کودکان در این مراکز دارای نیازهای مشترکی می باشند. مد نظر قرار دادن این نیازها و ادغام آنان با راهکارهای استخراج شده از تحقیقات و راهبردهای خاص در راستای طراحی فضا، می تواند به رفع مشکلات موجود در این مراکز منجر گردد.

کلمات کلیدی: کودکان بی سرپرست، مرکز نگهداری، رشد خلاقیت، توانمندی احساسی